

به کلکته روانه شدیم.

روز دیگر، که پانزدهم ربیع‌الثانی سنه ۱۲۱۸ هجری، ۴ ماه‌آگست سنه ۱۸۰۳ عیسوی بود، آخر روز به شهر کلکته رسیدیم.

ذکر محمد «کپتان هیز» و «مسس هیز»

اسم «کپتان» این جهاز «هیز» است. شخصی بسیار با-
حرمت، عالیشان، شجاع است. خدمات پسندیده درنو کری
«کپنی» کرد، وزخمی برخسار، که از مشاهده آن هیبت
در دل ناظرمی افتد، طراز چهره دلاوری برداشت، عمله جهاز با آنکه در زیر بارضیط وحدود، به
اقصی‌الغایت، بودند، ازو رضامندی داشته. این «کپتان هیز» را زنی است از طایفه «ایرش^۱»،
که در خوشبوی و نکو‌خلائقی چند قدم از شوهر در پیش است، و با وجود این، ملاحظ رخسار
و ملایمت حرکات و شیرینی گفتار دارد. در این سفر بر جهاز بود. در صحبت با مسرتش بسیار خوش
گذشت. به سبب اشغال ترد و شترنج، صعوبت سفر مطلقًا معلوم نگردید، بلکه از گذشتن ایام و
تعداد روزها، گاهی به خاطر نرسید.

بالجمله بعد ورود به جهاز، «کپتان هیز» حجره‌ای صاف پاکیزه، نزدیک به خوش،
[بهمن] داد، و شیری^۲ خود را بهجهت آرام من در آن آویخت. تمام راه‌هاردو، زن و شوهر، منفذان،
احوال من بودند، و طعامهای لذیندوش را بهای گران‌بها، روزی دو سه بار، بر سفره [می‌کشانیدند،]
و بعد ورود به لنگر گاه که حلیله‌جلیله را در جهاز گذاشته خود بهجهت] رسانیدن خطوط، به سرعت
راهی کلکته شد، مرا به همراه گرفت. شب که در مهمانسواری «سترمنچ» بسیر بردیم، خرج «لامام
من و کرایه‌خانه از پیش خود داد، و نگذاشت که من ادا نمایم. چون به کلکته رسیدیم، درخواست
کرد که هم‌خانه بدوفروند آیم و با او همکاری باشم، که تا استقرار کارمن، او به خوشی تمام اخراجات
مرا خواهد کشید. من چون خانه میر عبداللطیف موصوف را — که در این ولا محمد علیخان^۳—
شوشتی، که شریک ایشان است، در آن بود — می‌شناختم، شکر احسان‌های او بزرگ بوده^۴ — خبردادم که مرا جایگاه بود و باش در کلکته هست، و دوستان دارد که اگر رحالت بهز شود
ایشان مدد خواهد کرد. ازو رخصت شده به خانه محمد علیخان آمدم.

در آن خانه به دیدن من آمد و تاواقتی که در کلکته بود، همواره مراسیریک چاشت و صحبت
خود می‌نمود. بالجمله چون من از اسباب معاش به کلی معا بودم و بجز رخت بوشکی چیزی

(۱) Irish (ایرلندی). (۲) سخن چایی؛ بستری؛ ظاهر مقصود همان «شیری» است؛ آن چیزی است که اهل
ریسمان و امثال برای خوابیدن در جهان‌سازی، (آندراج).

با خود نداشتم، قریب چهل روز در آنجا به سر بردم، محمد علیخان غایت مکرمت و مهمان‌
نوازی به تقدیم رسانید. اوقات طعام و خواب و انواع خوراکی را بطور من و سلیقه من واگذاشت.
از صبح تا نصف شب، خبرگیران حال من بود. از لطف و غمخواری او منون [شدم]. پس
خانه‌ای به کرایه‌گرفته کم کم اسباب زندگی بهم رسانیدم و عمر سفر و تحریر این کتاب هر دو
به اتمام رسید.

قطعه‌ای که سابق در شکر اتمام «تذکرة خلاصۃ الافکار»، که در سنه ۱۲۰۶ تألیفی پسندیده
شده، گفته بودم، در اینجا به مناسبت سیاق با ماده تاریخ نو درج کردم که اتمام کتاب بر نظم شده.
باشد، و ناظران را چون لقمه‌الذ در آخر طعام، تادیری حلاوت آن در مذاق جان ماند.

امثله

که خزان را دراو نباشد بار
همچو باغ ارم به فصل بهار
از معانی و لفظ سبزه شعار
مصرع و بین سطوش در دیدار
صد هزاران هزار در گفتار
حور ایکار فکر در رفتار
نظم او دلربا چو آبروی یار
مظہر ضد اندکو بسیار
از ورق گستریده سفره هزار
از دو لبه‌ای جلد در اقرار
ورکسی دیده، گو یا و یار
از خرد خواستم پسی تذکار
«گفت بر صفحه جهان بنگار»
۱۲۱۹ هجری

شکرله که این حدیقة نظر
بشد آراسته به صد زینت
کل و ریحان زهروسویش زده جوش
همچو سرو کنار جوی بود
بر سر شاخ مسطوش همه فضل
برخیابان او چو باغ بهشت
نشر او در نظر چو عقد گهر
حرف حرفش چو مردم دیده
به رهمانی سخن سنجان
بر رضمان بصیرت ناظر
که چنین صنعتی بدیده به دهر؟
بعد اتمام آن چو تاریخی
معطی علم و صنعت افرنج

* به حساب جمل عبارت «گفت بر صفحه جهان بنگار» (ک-ک) ۱۲۱۷ هجری می‌شود، ولی تاریخ خاتمه کتاب
همان ۱۲۱۹ هجری است.

تمام شد تحریر این کتاب، حسب الفرموده صاحب الامناقب، «کپتان یوسف تیلر» بهادر، عن بلده اللہ آباد، من مقام محله شاه نکج، فی شهر رجب المرجب سنہ ۱۸۰۶ عیسوی، به تاریخ ۲۳ ماه مذکور، به خط اضعف العباد، میرزا محمدصادق خراسانی، مطابق سنہ ۱۲۲۱ هجری.
من نمانم این بمائند یادگار

فهرست تفصیلی

جلد اول

آغاز سفر فرنگ

۱ آغاز (۳) - آغاز سفر فرنگ (۱۲) - ذکر اسباب توقف در خور کلکته (۱۳) - ذکر اعجوبه (۱۵) - بیان جزایر ملاکه (۱۵) - بیان حال جدی، یعنی ستاره قطب (۱۷) - ذکر برآوردن خلاصیان تقلید عجیب و عبور از استوا دفمه اول (۱۸) - ذکر [اعجوبه] ماهیهای پرنده (۱۹) - ذکر احوال قطب جنوبی (۱۹) - ذکر ترسید وند یعنی باد تجارت (۱۹) - بیان وضع رفتار جهاز [از کلکته تا انگلند] (۲۰) - ذکر پرنده عجیب (۲۱) - ذکر ماهی «ویل» که بنرگتر از آن در دریا خلقی نیست (۲۲) - ذکر [شداید] جهاز و سفر دریا (۲۲) - ذکر وقوع طوفان شدید، تفصیل مکروهات سفر دریا، خصوصاً به جهاز (۲۳) - ذکر اوضاع کوهها و طریق خلقت آن (۲۶).

توقف در کیپ

۲۷ ذکر اوضاع «کیپ» خرد (۲۹) - ذکر چاپکی چاکران «کیپ» (۲۹) - ذکر رذالت «ولندیزان» (۳۰) - ذکر اوضاع شهر «کیپ» و خوبیهای آن (۳۱) - ذکر مقابع مردان و زنان ولندیز (۳۳) - ذکر خوبی بهار «کیپ» و تنوع گلهای آن دیار (۳۶) - ذکر دوستان و محبان «کیپ» (۳۸).

شروع سفر انگلند و ذکر جزایر سرراه

۴۱ شروع سفر «انگلند» دیگر بازه (۴۳) - ذکر خوبی جهاز «برطانیه» (۴۳) - ذکر جزیره «ستنتلینا» و خوبی باغات آن (۴۴) - ذکر اعجوبه (۴۵) - ذکر خوبی «ستربروک» «گورنر» سنتلینا (۴۶) - صفت جزیره آسنشن (۴۷) - ذکر اعجوبه (۴۷) - ذکر اسب